

Тойзи нравоучителенъ писанный законъ е ѿгнѡ изоб-
 раженіе на естественні-аъ законъ: за шото въ него
 ни едно правило за ѿстична та нѣма, на което свѣсть
 та челоуѣческа да не бы са сѹвѣрила. И дабы са на-
 учили причѣна та, коюто повѣдила Бѣга да даде пи-
 сменнѡ естественні-аъ законъ, трѣба да помнимъ
 ѡсновѡ вѣдно и развращѣнно состоѣніе, въ коюто грѣхъ
 аъ въкаралъ челоуѣкъ аъ. Понѣже ни видѣхъмы,
 гѣрѣ чи челоуѣкъ, който не е просвѣщенъ ѡ бѡггел-
 ска та благодѣть, ѿма потемнѣнно вразумѣніе за Бѣ-
 га, и за добродѣтели те, и за природна та склонность
 камъ зло то, частѡ свой те погрѣшки извинѣва (про-
 щѣва.) и не рѣдкѡ добродѣте то покрѣва съ ѿменѡ
 порѣчы, а злоудѣте то съ похвалны: на примѣръ,
 крѣтость та почитѡ за боуздѣвность, благочѣстїе то за
 сдѣвѣріе, неукротїма та и безрасѣдна смѣлость за ве-
 ликоудшіе. По тебѡ Бѣгъ предварѣа превратны те че-
 лелоуѣчески мѣнѣа, благоболѣа съаъ законъ да
 ѿяснѣ писменнѡ, дабы въ него катѡ въ ѡгаѣдалѡ
 всѡкїй сѣвѣралъ все то шѡ трѣба да правѣ и аи да не-
 правѣ.

§ А.

Всѣкї-аъ законъ, и всѣ те заповѣди са сѹ-
 твѣрдѣваъ на двѣ ѡсновѣніа та, на любовь
 та камъ Бѣга, и на любовь та камъ ближнаго.
 Шѡ е ѡсновѣніе то на законъ аъ.

Въ десѡтослѡвіе то Моусѣво са сздѣржавѣаъ дѣ-
 сѡть заповѣди, ѿсз коюто пѣрви те четыри сѹчѣаъ,